

**ДО
ОКРЪЖЕН СЪД ГР. ПЛЕВЕН**

ЖАЛБА

по реда на чл.243, ал. 6 от НПК
от ЙОРДАНКА ДИКОВА НАЙДЕНОВА, ВАРНА
адрес за кореспонденция: ул. "Г. Бакалов"17-7-80
ЕГН 3301064135

СРЕЩУ ОПРЕДЕЛЕНИЕ ОТ 01.02.2016 г.

по реда на чл. 243, ал. 4 от НПК
от РС-Плевен, I наказателен състав
Председател: Димитър Кирилов
ЧНД №206 по описа за 2016 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА СЪДИИ,

Обжалвам в четири точки, както следва:

1. "Постъпило е възражение от Йорданка Найденова срещу постановление на РП-Плевен за прекратяване на наказателното производство по досъдебно производство №Д-2924/2013г. по описа на РП-Плевен"

В РС-Плевен не е постъпило възражение от Йорданка Найденова, а постановление от окръжен прокурор Йорданка Антонова, издадено на 25.01.2016, изведено на 26.01.2016, получено в гр. Варна на 27.01.2016, обжалвано пред апелативен прокурор на 28.01.2016. Копие от обжалването е изпратено и до г-жа Даниела Дилова, Председател на РС-Плевен (Приложение 1). В момента се очаква отговор. Отговор се очаква и на въпроса, докога аз, 83-годишната жена инвалид, ще бъда лишавана от повереник в лицето на дъщеря ми и кога дъщеря ми ще бъде допусната до материалите по разследването, както и кога ще се вземат всички мерки за разкриване на обективната истина съгл. чл. 13 от НПК.

2. "След проведеното разследване, представителят на РП-Плевен е счел, че следва да прекрати наказателното производство, поради недоказаност на обвинението."

Прекратяването действително е на основание чл. 243, ал. 1, т. 2 (недоказаност на обвинението), но обвинение не е повдигнато и извършителят продължава да е неизвестен. Съгл. Определение на Апел. съд Пловдив от 2013 г. такова постановление е "процесуално недопустимо да се обжалва по съдебен ред" (Приложение 2).

3. "Въпросът на който представителят на прокуратурата следва да отговори относно образуваното наказателно производство срещу неизвестен извършител за престъпление по чл.212, ал.1 от НК – кой е този, който се е облагодетелствал от дадената му представителна власт от упълномощителя Й.Н., чрез пълномощно с нотариална заверка №2 [на подписа и №2-А на съдържанието, бел. моя. Й.Н.] на кмета на с. Гороцвет, обл. Разград."

Никой не се е облагодетелствал, тъй като собствеността не може да се

прехвърли с нотариален акт, постановен в нарушение на закона. Именно това е станало в случая и то не само веднъж, а два пъти – на 14 и 18 март 2013 г. Изпратено е искане до прокуратурата за повдигане на обвинение по чл. 311, ал.1 срещу нотариус Иванов №007 и отмяна на двата нотариални акта по чл. 537, ал. 3 от ГПК. Пълномощното няма връзка с престъплението на г-н нотариуса (Приложение 3)

4. “Постановлението на РП-гр. Плевен изцяло пренебрегва тези факти, които съдът намира за достатъчни за търсене на наказателна отговорност на повече от едно лице.”

Съдът не може да измества прокурора в осъществяване на правомощията му – да решава дали са основанията за провеждане на наказателното производство и дали обвинението е доказано, за да се привлече определено лице, в качеството на обвиняем или внесе обвинителен акт срещу това лице – чл. 246 от НПК. В този смисъл е константната съдебна практика на ВКС / ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ № 2 ОТ 07.10.2002 Г. ПО Н. Д. № 2/2002 Г., ОСНК НА ВКС, РЕШЕНИЕ № 368 ОТ 29.05.2003 Г. ПО Н. Д. № 155/2003 Г., І Н. О. НА ВКС и РЕШЕНИЕ № 249 ОТ 08.05.2002 Г. ПО Н. Д. № 118/2002 Г., І Н. О. НА ВКС /.

Съгласно Определение на ОС-Плевен от 2014 г. “Съдът не може да замества прокурора по въпроси, свързани с възникване на основания за започване на разследване по отношение на други деяния и съответно повдигане на обвинение за тях.” (Приложение 4)

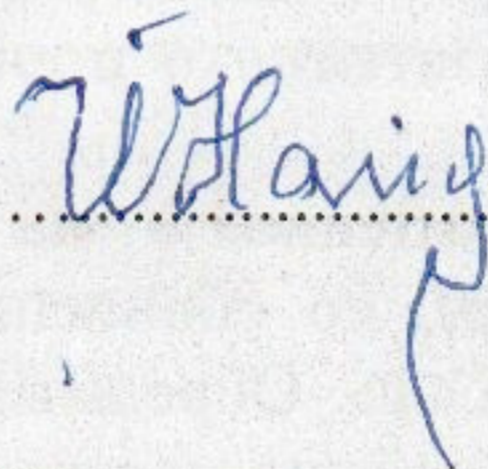
ИСКАНИЯ

1. ОС-Плевен да отмени определението на РС-Плевен, поради липса на надлежно подадена жалба от моя страна и поради невъзможност за упражняване на законосъобразен съдебен контрол върху постановление, прекратено на неясно и противоречиво основание: недоказаност на обвинението, без да е повдигнато такова срещу нито едно лице.

2. ОС-Плевен да укаже на РС-Плевен, че съдът не може да измества или замества прокурора, като решава вместо него, дали събраните доказателства са достатъчни за търсене на наказателна отговорност и дали следва да се повдигне обвинение срещу едно или повече лица.

С уважение,

Йорданка Дикова Найденова, 83 г.
гр. Варна, 06.02.2016 г.

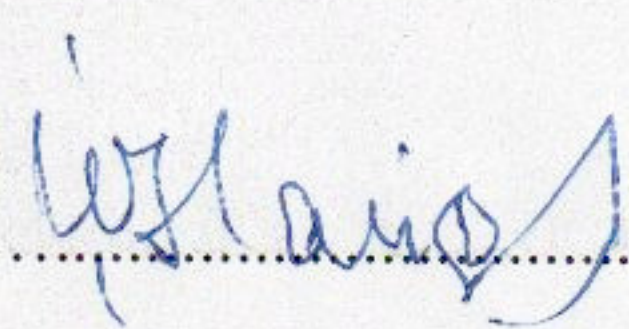
ПРИЛОЖЕНИЯ 4 бр. съгл. текста

1. Приложение 1 – Обжалване на постановлението на окръжен прокурор Йорданка Антонова от 25.01.2016, с което е наредено изпращане в РС-Плевен на т. нар. възражение от Йорданка Найденова срещу постановление на РП-Плевен за прекратяване на наказателното производство по досъдебно производство №Д-2924/2013г. по описа на РП-Плевен. Към обжалването са приложени няколко приложения, които сега изпращам и до ОС-Плевен като приложения към Приложение 1.

2. Приложение 2 – Произнасяне на Апел. съд Пловдив, 2013 г.: “прекрятяване на воденото срещу определено лице наказателно производство, без последното да има качеството на лице с повдигнато обвинение, т.е. на обвиняем. В заключение можем да направим извода, че в настоящия случай е **“процесуално недопустимо да се обжалва по съдебен ред [...]”. Това би следвало да стане само по предвидения ред в чл.200, изр.2 от НПК пред прокурор от по-горестоящата прокуратура**”

3. Приложение 3. Изложение на фактическата обстановка, съставено от дъщеря ми след множество консултации с юристи от Варна и другаде, изпратено с копие и до г-жа Даниела Дилова, Председател на РС-Плевен. **“Резюме. Документно престъпление по чл. 311, ал. 1 от НК, извършено от нотариус Иванов №007. Продължавано – при две сделки на 14 и 18 март 2013 в кантората му в гр. Плевен. Пълномощното, с което РП-Плевен се занимава повече от две години, няма връзка, в смисъл, че дори да нямаше упълномощаване, дори хипотетично продавачът да се беше явил лично в кантората на нотариус Иванов №007, документното престъпление пак щеше да е налице поради множеството грешки в документацията и в действията на г-н нотариуса.”**

4. Приложение 4 – Произнасяне на Окръжен съд Плевен, 2014 г.: “Съдебният контрол върху постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство може да се разпростира само върху законосъобразното осъществяване на правомощията по чл. 243, ал. 1 НПК, които в рамките на приключилото разследване се ограничават до оценката на конкретизираното по време, място и начин на извършване деяние, както и до точната индивидуализация на дееца. **Съдът не може да замества прокурора** по въпроси, свързани с възникване на основания за започване на разследване по отношение на други деяния и съответно **повдигане на обвинение** за тях. Прокурорът прекратява наказателното производство в два, лимитативно посочени от процесуалния закон случая : а/ когато установеното деяние не съдържа признаците на престъпление; и б/ когато обвинението не е доказано. Съдебният контрол за законосъобразност трябва да се вмести точно в тези граници. Иначе съдът би се превърнал в господар и на досъдебното производство, което би било в разрез с буквата и духа на Конституцията и НПК. В аналогичен смисъл е непротиворечивата практика на ВКС по наказателни дела, например решение № 368 от 29.05.2003 г. по н. д. № 155/2003 г., I н. о.” Пълният текст е наличен на адрес:

Още веднъж с уважение, Йорданка Найденова, 83 г.:

гр. Варна

06.02.2016 г.